

Sygn. akt III CSK 206/18

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku M. O., B. O. i P. O.
przy uczestnictwie J. G. i R. G.
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 lutego 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika J. G.
od postanowienia Sądu Okręgowego w N.
z dnia 11 kwietnia 2018 r., sygn. akt III Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz
oddala wniosek B. O. i P. O. o zasądzenie kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2018 r. Sąd Okręgowy w N. w sprawie o rozgraniczenie oddalił apelację uczestników od postanowienia Sądu Rejonowego w N. z dnia 23 listopada 2016 r.

Uczestnik J. G. wniósł skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność, gdyż Sąd drugiej instancji „wadliwie oddalił słuszną i uzasadnioną apelację”, oraz podnosząc, że „orzeczenie Sądu drugiej instancji pozostaje dla uczestnika niesprawiedliwe i wyjątkowo krzywdzące”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., a więc na oczywistą zasadność skargi, jednak w uzasadnieniu tego wniosku skupił się na opisie swojego pokrzywdzenia oraz niesprawiedliwości, która miała go dotknąć, oraz wykazaniu „naruszenia przepisów rangi konstytucyjnej”. Nie wykazał natomiast na czym polega oczywista zasadność skargi.

Niezależnie od tego trzeba wskazać, że nietrafny jest pogląd, iż w postępowaniu odwoławczym naruszono zasady postępowania sądowego; pogląd ten stoi w opozycji do istoty apelacji pełnej i opartego na niej dwuinstancyjnego systemu merytorycznej kontroli orzeczeń. Tę istotę postępowania odwoławczego skarżący pominął, eksponując własne, subiektywnie odczuwane pokrzywdzenie, które nie stanowi samoistnej przyczyny kasacyjnej. Poza tym skarga zmierza do podważenia ustaleń, co jest w postępowaniu kasacyjnym wyłączone (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 520 § 1 w związku z art. 398²¹, 391 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c.